

Виходить у Львові щодня (крім неділі і гр. кат. свят) о 5-ій годині по полудні.

Редакция і Адміністрація: улица Чарнецького ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадаве і за зложенем оплати поштової.

Рекламації незапечатані вільні від оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в агенції дзвоників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінції:

на цілий рік К 4.80
на пів року „ 2.40
на чверть року „ 1.20
місячно . . . „ —.40

Поодинокое число 2 е.
З поштовою пересилкою:

на цілий рік К 10.80
на пів року „ 5.40
на чверть року „ 2.70
місячно . . . „ —.90

Поодинокое число 6 е.

Вісті політичні.

(До ситуації. — 5 ради державної. — Програма парламенторних работ.)

В парламентарних кругах надіють ся винні покінчення дискусії над І. читанем угоди з Угорщиною, хоч то дуже сумнівно, бо ще надто багато бесідників записаних до голосу. — В чеськім клубі викликан вибір радикала чеського Бакси занепокоєне, а так само занепокоїли ся Молодочехи тим, що радикальний чеський посол Форшт виступив з парламентарної комісії клубу і з кількох інших комісій, полишаючи собі лише мандат в комісії соціяльно-політичній, де мусить викінчити реферат про обезпечене приватних урядників. По полаганню того реферату зложить мандат і до тої комісії, а відтак мандат посольський. Молодочехи боять ся, що то єсть ознакою неприхильного настрою чеського населеня до молодочеської політики.

Як доносять з Відня, можна уважати певною річю, що перед осенню не будуть мати своїх засідань ні галицький сойм, ні делегації. Соymi в тих краях, де обходять лише латинські свята, аберуть ся на коротеньку сесию в часі великодної перерви, що має тре-

вати від 3 до 21 цвітня. Цілу весну аж до пізнього літа, може аж по конець липня, буде радити рада державна. До 3 цвітня, коли розпочне ся великодна перерва, буде ще яких вісім засідань палати послів. Сей тиждень, а може ще на однім засіданку слідуючого тиждня потребає розправа при першим читаню угодових предложень, хоч до дискусії записало ся дуже багато послів. По скінченій дискусії будуть предложеня про митово-торговельний союз з Угорщиною і про валюту, приділені вибраній ще тамтого року комісії, а предложене що-до митової тарифа окремі митовій комісії з 48 членів, котра має доперва вибрати ся. Обі комісії будуть мати задачу рівночасно предложити посольській палаті справозданя про приділені їм угодомі предложеня. З слідуючого тиждня задля латинського Благовіщення остало би ще два дні на засіданя, в котрих бажають ухвалити поставлені на денній порядок внесеня комісії посольської ненапорушимости і внесенє посла Кітля про відшкодованє сільських господарів задля пошестий худоби. В дальшій тиждни перед самою великодною перервою мали би відбутися 4 засіданя для ухвали закона про цукрові райони, галицьку локальну залізницю, про обезпечене приватних офіціялістів і імовірно про інженерський титул. — По святах хоче президія

поставити на денний порядок справу реґуляміну, накомі до того часу комісія упорася з сею роботою. Перед святами збере ся бюджетова комісія для розділу рефератів, але аж по великодні розпочне розправу над поодинокими титулами. Єсть змаганє, щоби завести скорочене поступованє, на що натякав міністер-президент в своїй бюджетовій бесіді, однако можна сумнівати ся, чи найде ся більшість для такого проєкту. Особливо заступники менших народів, що не мали нагоди дістати ся до слова при першим читаню, не схотять позбавляти себе нагоди, щоби тут висловити домаганя і потреби свого народу. Відтак бюджетова комісія буде мати тижднєво лише одно засіданє, а решта буде призначена для угодової і митової комісії, котрі рівночасно будуть радити. Щоби справа угоди скоро була покінчена, не можуть ті самі послі належати до угодової і до митової комісії. Посольська палата буде тоді лише раз або два рази в тиждень радити. Побіч згаданих трьох комісій, будуть і інші комісії мати можливість розвинути живійшу діяльність, а можна сподівати ся, що особливо прасова комісія живійше возьме ся до прасового закона. До бюджетової комісії належать з руских послів: Барвіньський і Романчук, до угодової: Барвіньський і Василько, до митової ще не визначено

37)

СЕРЦЕ СЪВІТА.

(З англійского — Г. Райдера Гилгерда.)

(Дальше.)

— Я не могу пристати на то, щоби мене розлучили з моім мужем. Радше згинемо обоє разом. Коли наредови его не потреба, то не потреба й мене, отже пустить нас, нехай ми собі підємо. Мені вже досить сего краю, Дімасе, тут наважили ся нас убити. Я не хочу нічого від мого народу, як лиш позволеня, щоби я его покинула.

— Алеж, госпоже, варід чогось хоче від тебе: він домагає ся дитини. Тебе би пустили з чужинцем, але з дитинсю ніколи не розлучать ся, бо то їх король спеселаний ім богами, син прерсцтва. Коли рада рішисть ся поступати лагідно, — а я вже о то постараю ся з моими приклонниками, — то будеш мусіла вибрати одно з двох: або розлучити ся з своїм мужем або з сином.

На лиці Маї проявило ся таке горе і такий смуток, що она виглядала як би вже багато літ постаріла ся, але она відповіла: Іди, Дімасе, та скажи тим, що тебе післали, що Мая, госпожа серпя, оттак говорить: Моя дитина мені дорога, бо то тіло з мого тіла; але мій муж ще мені дорожшій, бо він і тіло з мого тіла і дух з мого духа. Отже коли мушу вибрати одне з двох, то вибираю мужа,

кстрий мені найблизший, бо я могу мати ще й другу дитину, але ніколи другого мужа.

XII.

Нагва стає за свідка.

Минуло кілька годни, аж двері отворили ся знову, і увійшов Тікаль а з ним і пять людей. Він казав варті стати коло входових дверей, а сам приступив до нас.

— Чого ти хочеш від нас? — спитала Мая. — Чи ще й тут у вязниці не даш мені спокою?

— Хочу поговорити з тобою самою, Мая.

— То скажу тобі, Тікалю, то само, що вже давнійше тобі казала, що не хочу тебе вислухати. Коли маеш щось сказати, то скажи так, щоби і мій муж і мій приятель то чули, а ні, то не говори таки нічого.

— Твої слова прикрі для того, котрий прийшов сюди в надії, що уратує нам жите — відповів він; — а все-таки не хочу брати тобі того за эле. Послухай мене: Моя жінка Нагва відригла мені всі вапі злочини. Я знаю, що ви і той померший падлюка Маттаї сфальшували пророцтво і осквернили святиню; бо я докажи того мав в своїх руках.

— А чи знаєш, що ми то зробили, щоби уратувати наше жите? — спитала Мая, — бо як би ми були на то не пристали, то Маттаї був би убив мене, щоби тим способом забезпечити своїй донці єї права.

— Дячого ви то зробили, не знаю; але мені здає ся, що ти зробила то длятого, щоби

віддати ся за того білого чоловіка. Як би й не було, а ви то зробили, і вас жеде мечь, від котрої єсть лиш один ратунок.

— Який ратунок? — спитала Мая борю, бо коли змркувала, що Тікаль все знає, щезла з єї серця всяка надія.

— Мая, лиш двоє людей, всего лиш двоє жють ще, що знають тогу історію, — моя жінка Нагва і я. Нагва аж нині рано мені то розповіла, коли довідала ся, що вам ваша втеча не удала ся, а зробила то длятого, щоби тебе позбутися, бо ненавидить тебе яко свою суперницю. Она хоче нині вечером стати перед радою. Але мені нічо на світі не було би так прикро, як стратити тебе з очий, бо тепер як і давнійше ти мені наймаліша на світі.

Сеньор аж поблід із злости і перебив єму:

— Добре зробив, Тікалю, коли сховаєш для себе такі слова; бо будь певний того, що я готов до моїх злочинів ще один додати, і ти не вийдеш живцем звідсе. Не потребуєш оглядати ся за своєю вартою, бо що она мене оглядить, коли у мене лиш одно жите до страченя. Скажи ще лиш одно таке слово а певно смерть тобі зроблю, заким ще они прибіжать до тебе.

— Лиши его, мужу, нехай говорить, — сказала Мая; — що може значити для нас кілька обид більше або менше. Говори дальше, вельми благородний Тікалю; але задля себе самого числа ся з словами і не говори нічого такого, що мій чоловік не позинеє чути.

— Задля того я й прийшов сюди, — говорив він дальше, не звважаючи на гнів сеньо-

членів. Угодова і митова комісія ледве з початком червня спроможуться запропонувати свої справоздання і тоді почнеся розправа про друге читання угодних пропозицій, що потребує ще найменше до 15 або 20 днів. Позаяк бюджетова комісія буде мати лише одно засідання в тиждень, то ледве встигне ухвалити свою справоздачу в літній сесії з справозданем, так що друге читання припаде вже аж на осінню сесію і правительству схоче собі скоротити процедуру, щоби над обома бюджетами (за 1903 і на 1904) відбулася одна розправа, як то було вже тамтого року.

Новинки.

Львів дня 20 го марта 1903.

— **Іменования.** Президія крайової Дирекції скаргу іменувала офіційних канцелярських: Фр. Добровольського, Каспра Бачинського, Володисл. Дворського і Кар. Гляса ад'юнктами канцелярськими в IX. кл. ранга, а канцелярств: Ант. Коса, Матія Лясковського, Руд. Чижевського, Ів. Брон. Епслерта, Ів. Михаличку і Володисл. Войтуня офіційними канцелярськими в X. кл. ранга.

— **Презенту** на опорожнену гр. кат. парохію цесарського надання в Розтоці великий надало ц. к. Памістництво о. Петрови Цапінському в Берізці.

— **Важне для священиків!** Редакція „Богословського Вісника“ видала знаменитий твір св. Іоана Золотоустого „**О священицтві**“ разом з іконою і життєписом того святаго (стор. XII + 240). Для духовного життя кожного, а головним священика, необхідна лектура; виконана підглядом технічним артистично, може служити яко настільна книжка. Набути можна по ціні 3 кор. в редакції „Б. В.“ або в книгарні Ставропільській (для тих, що зложили передплату на „Б. В.“ за р. 1902, ціна 2 кор.) Позаяк наклад випосить всего 600 прим., проте належить поскорити з замовленнями. Купуючі дістануть безплатно також видане тої-ж

редакції „Св. Письмо о свъщенику“. (На поштову пересилку треба залучити 20 сот.)

— **З черновецького університету.** До кінця звичайного вписового речіння записалося на літній піврік 546 слухачів. Іменно: 53 теологів, 315 звичайних а 29 надзвичайних слухачів права, 103 звичайних а 42 надзвичайних філософів і 13 фармацевтів.

— **Репертуар руского театру у Львові.** В суботу, дня 21 марта, другий раз: „Жидівка вихрестка“, драма в 5 діях зі сцнами Тогобочного.

— **З народної лічниці у Львові.** Сяма днями розіслав комітет запрошене з статутами до приступування в члени того нового товариства. Членом дійсним може бути кождий, хто письменно або усно зголосить ся до ради товариства і заплатить річну вкладку 2 К. Під тими самими услівами стають членами також громади, брацтва церковні і взагалі особи правні (§ 8). Хто зложать одно-разово 100 К, стає членом добродієм товариства (§ 10). Перші загальні збори відбудуть ся в суботу дня 21 н. ст. марта 1903 о 5 годині пополудни в музею ч. 7 гр.-кат. духовної семинарії у Львові. Покровителем товариства єсть Впроесьв. Андрей Шенцицкий. Членами основателями: Александр Бачиньский, канцлер гр.-кат. капітули; Александр Барвіньский, посол до ради державної і сойму крайового; Андрей Білецький архипресвитер і предсідатель гр.-кат. капітули; др. Стефан Федак, адвокат крайовий; Іноким Гарасимович, ц. к. совітник висшого суду крайового і сеніор Ставропільського інституту; Михайло Глиджук, член Виділу крайового; Іван Левиньский, ц. к. професор політехніки; др. Кость Левицький, адвокат крайовий; Петро Максимович, ц. к. совітник суду; Василь Нагірний, архитект і директор „Народної Торговлі“; Іосиф Овишкевич, ц. к. нотар; др. Евгений Озаркевич, лікар; др. Лев Павенцький, адвокат крайовий; Богдан Юрке, соборний крилошанин гр.-кат. капітули; Тиг Рєвакович, ц. к. совітник суду крайового; Александр Стефанович, совітник і ц. к. професор школи реальної; Лев Туркевич, архидіакон і декан гр.-кат. капітули.

— **Про залізничну катастрофу,** яка прайкнула ся онюди на стачії Озеряна, пасіли такі близькі вїстї: З залізничного персоналу потовк ся найбільше головний кондуктор Михайло Климович, менше потерпіли машинїсти Франц Левицький і

Франц Гануш, палачї Оліїник і Гостинський, кондуктори Модек, Гохбацер і Галєєвич. Говорять, що карамболя поїздів послїдувала з вини начальника стачії в Озерянах. В тїй справї відбуває ся слїдство.

— **За спроневіренє в бюрі сольним** Виділу крайового засудив вчєра львівський суд карний на основі вердикту сидіть присяжних Іполита Філіпковського і Мендія Шорра на кару дволїтної в'язниці і на звєрненє Виділу крайовому зробленої шкоди, а увільнив від вини і кари третого обжалованого Сруля Майзєса. Засудженї допускали ся спроневіреня в той спосіб, що фальшували чеки поштові, котрі надавали на пошті в Золочєві.

— **Рабунок в поїзді.** Краєві газети подали були сямі даєми вїстї, що на шляху залізничній між стачіями Клай і Бохня, обробовано якогось чоловіка і підчас їзди вискинено з вагона. Дирекція залізниць в Краєві подає тепер о тїм таку звістку: На шляху залізничній недалеко Бохні знайдено дійсно якогось сильно покаліченого чоловіка і зараз уміщено єго в шпитали в Бохні. Має то бути якийсь швєць з Кошичинець, котрого назвїща поки що не знати. Він каже, що єго у вагонї обробовано, покалічено, а відтак вискинено. Однакж слїдство, яке веде жандармерія і дирекція залізниць, не виказало досї, що в тїм поїзді, котрим їхав той чоловік, хтось допустив ся якогось розбою. Може бути, що той чоловік через неосторожність випав з вагона і поранив ся.

— **Брак нагляду.** З Турки пишуть до „Дїла“: Дня 13-го с. м., на г. зв. жидівського „гамана“, стала ся у нас така подїя: В одній жидівській хатї четверо дітїй, лишєні без нагляду, почали оновідати собі, як то повїсїли гамана. Найстаріший жидок постановив се другим показати. Побіг отже на улицю, купив за 2 сотки шпигату і вернувши домі, підставив лавку під гак у повалї, до котрого й причепив шпирок. Відтак без найменшої надуми повисив молодшого брата і відгрусив лавку на бік. Коли хлопець повис у воздує, побачили дітї, що зробили не добре і почали кричати. Збігли ся люди, відтїли непридуманого, а прибувший лікар ледво з тяжким трудом очутив єго.

— **Величезне обманьство старинностями.** Наші часи характеризують три річи: Великий поступ у всїх напрямх, великі винаходи і великі — злодійства, обманьства і спроневіреня

ра, — щоби вас всїх виратувати; ба, навіть і сего білого чоловіка, котрий менї тебе забрав. Коли Нагва і я будемо мовчати, то хто тоді буде знати о вашім злочинї? А коли докази будуть у ваших очах знищені, то хто вам зможе щось вдїяти? Ну, я буду мовчати, — але за одну ціну. Принесу сюди правдиву табличку з пророчтвом та й зізнанє Матїая і знищу у ваших очах.

— Ти будеш мовчати — сказала Мая — але що зробить Нагва? Чи й она буде також мовчати?

Тікалеве лице на то завїрило ся, а менї здає ся, що він мав убийство на думці.

— Нагву лишє вже на мене — сказав він. — Відьмач то, що ти сказала, що она хотїла убити твою дитину і увільни єї тим способом від того, щоби она була змушена ставити ся в найсвятїйшім місци, а я присягаю ся тобі, що ані одно слово про ту страшну тайну не вийде з єї уст. Тодї буде лиш одно обжалованє против тебе — того, що ти через втечу зложила свою присягу — а то такий злочин, котрий можна простити.

— Ти говорив о якійсь ціні, Тікалю; скажиш нам, яка то ціна.

— Ти сама тою ціною, Мая. Та бо послухай мене до кінця, а ти, білий чоловіче, мовчи. Коли присягнеш на серце, що до шість місяців від нинї будеш моею жінкою, то я присягну, що той білий чоловік, — твій муж, а він по правді зовсім тобі не муж, бо він хитрим способом підійшов раду — буде міг свободно покинути сей край а єго приятель буде міг забрати з собою тільки скарбів, кїлька сам схоче. Присягну тобі дальше — а з того можеш зіркувати, як глибока і честна моя любов для тебе — що твій син не буде позбавлений свого становища і достоїнства, яке займає в очах народу яко випрокований ізавитель спосланий богами. Моя дитина буде стояти по твоїй. Я вже раз подавав тобі руку

до згоди і миру, але ти єї не прайняла а на слїдком того була смерть твого батька і многі инші клопоти. Не цурай ся мене, Мая, бо инакше спаде на нас всїх більше горе. Преці то нічого так дивного і неприродного, що від тебе жадаю — щоби ти віддала ся за чоловіка, котрий довгі літа був заручений з тобою, та щоби ти заняла найперше місце в краю, замість гинула соромною смертю.

— Чому би ні, Тікалю; таже то дуже давно і неприродно вживати жінку, щоби она в той спосіб розлучала ся з своїм чоловіком. Але завжди — то він повинен щось на то сказати, а не я, бо він повинен бути рад з того, що за таку ціну може купити собі свою безпечність. Але насамперед що ти на то, Ігнацію? Кажи — хоч я бою ся твоєї відповідї, бо можна єї легко здогадати ся, коли взяти на увагу, що Тікаль все тобі дає, чого ти можеш бажати: свободу і скарби, щоби ти міг виконати свої пляни.

— То правда, госпоже — відповідь я — що він менї все то дає — чи зможе менї дати, того не знаю; правда і то, що у мене нема жінки, котру би я тут мусїв покидати, та й ніякого иншого вигляду, як лиш гинути яко зрадник. Мимо того, госпоже, не забув я на то приреченє, яке дав тобі там в пустини, коли ти своєю відвагою уратувала життя своєму мужеві; та й на то я не забув, що то я був причиною того, що мій приятель аж сюди зайшов. Дялятого кажу, нехай твоя судьба стане ся і нашою.

— То благородні слова, друже — сказала она — слова, які лиш можуть походити з твого благородного серця. А тепер говори ти, мій мужу.

— Я не маю що говорити, Мая — сказав на то сеньор сьмїючись, хаба то, що менї дивно, на що ми тратили час, котрий могли би так шасливо перебути з собою, на то — щоби я пішов, аби тебе ратувати, то я би то

щє собі розважив, але я певно ані кроком не відступлю ся від тебе, щоби себе самого ратувати від смерти.

— Менї здає ся, що я вже дістав відповідь — сказав Тікаль. — Щоби же-єте не жалували сего вчєра, коли заглянете у безодню водну. Але час не стоїть, а я маю багато до роботи, закам знову побачамо ся — і він обернув ся та вийшов від нас.

Коли він пішов, взяла ся Млю розпукан. Хвильку боролася сама з собою а відтак відозвала ся:

— Вернись назад, Тікалю!

Він вернув ся і станув мовчки як камінь перед нею, підчас коли она тихим голосом відозвала ся до свого мужа:

— Ти за борзо рішив ся, мій мужу; я ще не дала своєї відповідї. Тікалю, я пристаю на твоє предложєне. Не дай Нагві ставати за свїдка против нас; знищи докази, які она має в руках і дай запоруку сим мужчинам, щоби они могли зі всім, що хотять мати, вийти свободно із сего краю, а за шість місяців стану твоєю жінкою.

Сеньор і я видивились на ню і аж остовїчили.

— Чи ти здурїла? — сказав він, — чи говориш так, щоби нас виратувати?

— А хибаж було би то щось дивного, як би я хотїла виратувати себе і свою дитину? Що я тебе любила, то знаєш, але чи єсть ще й в гробї якась любов? Коли жию, то маю ще свої згадки; але коли згину, то і ті закопають зі мною в землю. А ти, мій милий, вертай набравшись скарбів до свого краю та вибери собі там другу жінку із свого народу. Не забувай на мене; але нехай я тобі здаю ся як би сон і вір менї, що так буде для нас всїх найліпше. Та й тобі, Ігнацію, кажу: іди! Наша дружба мало тобі принесла щастя, нехай розлука буде тобі користнійша і допоможе тобі до осягнення твоєї ціли. Тікалю, подай менї свою руку і зложім присягу.

так великі, яких доси ще ніколи не бувало і на котрі історія не має приміру. Байка про тих братів, що обкрадали скарбницю єгипетського короля, з котрих один умів дуже зручно уйти рук справедливости, нічим супротив історії таких мантів як звісна пані Тереса. А Париж відко призначений на те, щоби у всім робити сензацію. Тепер наспіла звістка знов сензаційна вість про велике обманство за допомогою старинностей. Річ має ся так: Якийсь любитель штуки зробив донесене на молодого маляря Блїна, в наслідок чого в его помешканню і робітні зроблено ревізію. Маляр той признав ся опісля перед судисю, що славна корона Семіраміди, за котру музей в Люврі заплатив свого часу 400.000 франків, єсть фальшива і що він сам робив рисунок до неї. Впрочем, сказав він, знаходять ся в Люврі в Карнавалі багато пофальшованих старинностей, котрі торговельники старинностей продали тим музеям за великі суми. — При сій нагоді треба пригадати, що перед кількома роками предкладано кільком музеям, межи іншими також і музеви в Люврі корону Артафернеса. За ту старинну корону, котру мав хтось знайти в землі коло Одеси чи Кишенева, давано вже 40.000 франків, але опісля показало ся, що то була фальшована корона, єї зробив був якийсь жид золотар в Кишеневі, котрий зрадив ся тим, що деякі части корони давав робити другим в Одесі. Коли то обманство викрито, говорено голосно, що й корона Семіраміди в Люврі єсть фальшива, але знатоки орекли тоді, що то правдива. Тепер показує ся, як то знатоки можуть знати ся на старинностях.

— Гріб короля Аттилі. З Марбургґа наспіла вість, що якийсь селянин в Святим Івані, в долині ріки Драви в Стирїї, знайшов на своїм ґрунті грїб короля Гунів, Аттилі. Селянин той копав на своїй сіножаті недалеко Драви і вкопав бронзову домовину а коло неї багато всїляких знарядїв з бронзу, дивного вигляду, під домовиною був великий камінь, на котрім було вирізане імя Аттилі а крім того ще й багато інших. О тім знаході довідали ся власти, і сими днями має приїхати комісія на місці та оглянути ті старинности. Селянин жадає за видане знайдених на своїм ґрунті річий дванайцять тисячїв корон.

Він приступив до неї — очі ему сьвітлїли ся з радости; але коли їх пальці доторкнули ся, глянула она на бїк і побачила розпуку та смертний страх в чертах лица свого мужа. З придушенням кроком кинулась до него, обняла его і сказала:

— Прости мені; я хотїла зробити, що лиш могла, але то більше, як я можу. Ох, я така слабосильна і нерозважна; не можу розлучити ся з тобою, хоч би й хотїла урадувати тобі жыте. Чейже не повіриш, що я була би дійсно додержала присяги і ему віддала ся. Ні, ні — я була би собі смерть зробила, скоро би лиш знала, що ви вже безпечні. Але я не можу з тобою розлучити ся — не можу — хоч моя самолюбивість заведе тебе на погибель.

— Тїшу ся, що таке чую, — сказав сеньор. — Слухай, Тікалю, коли з тебе мужчина, то дай мені меч і станьмо до борби. Тоді преці один з нас позбуде ся свого клопогу і своєї непевности.

— З тебе, видко, якийсь дурнуватий, бїлий чоловіче, — сказав на то Тікаль, — коли гадаєш, що я ставав би з моїм жытем против твого, коли твое вже пропало. Бувай здорова, Має; довго ти мене за ніс водила і мучила; нині вечером я вам всім відплачу ся — і він пішов.

З нас, що лишили ся, ніхто ані словом о тім не відозвав ся. Годї воювати против судьби, годї єї боїти ся, бо она держить вже нас в своїх кігтях. Отже ми говорили о байдужних річах, курили і думали кождий свою думку.

Около півночі двері знов отворили ся і увійшов Дімас з кількома єремїи. Старий чоловічиско поклонив ся і сказав, що прийшов, щоби нас повести перед раду, але щоби ми не журила ся, бо наш злочин будуть лагідно судити. Мая спитала, що має стати ся з дитиною, а він сказав їй на то, щоби она взяла єї собою, по чім она завинула єї в свій плащ.

— З ненависти до невістки. Новий скандал двірський вийшов на верх, а сям разом дотикає він сербского двору королївского, де мабуть аж до смерти пануючого роду Обреновичів не буде спокою. Ого Köln. Ztg. доносить, що бувша королева Наталія з ненависти до своєї невістки, сербской королевої Драги, післала всі дорогоцености Обреновичів, які свого часу дістала в дарунку від свого мужа, бувшого короля сербского Міліана, жінці черногорского князя Мірка, походячїї з родини Константинівчів яко своячці давного князя сербского Михайла Обреновича. Ті дорогоцености вислала она почтою з Біярріц яко весільний дарунок до молодой княгинї. Яку вартість може мати дарунок, хоч би й вслїхий але зроблений з гнїву і мести до власного роду, се можна легко собі погадати. Але видко, що й в найвисших кругах о то не питають, скоро мають на оці щось иншого.

ТЕЛЕГРАФИ.

Відень 20 марта. Его Вел. Цісар вернув з Будапешту до Відня.

Відень 20 марта. Межи австро-угорским а російским правительством прайшло до угоди почтової, котра буде обв'язувати від дня 1 цвітня с. р.

Будапешт 20 марта. Вчєра в театрі зроблено тут велику демонстрацію против відограня цісарского імну: „Боже буди покровитель“. Відтак демонстрували студенти в якийсь реставрації, де грала войскова музика.

Константинополь 20 марта. Порта одержала вість, що македонські комітети видали приказ бурити залїзниці. Скріплено сторожу, що пильнує залїзниці.

— Того не потреба — сказав Дімас — звідся іде тайний коритар аж до найсьвятїшого місця, і я раджу вам їти сюди, щоби дитинка, наш володїтель, не перестудила ся від холодного нічного воздуха.

Відтак відцепив від свого пояса цїлу вязанку ключів, дав єї одному з єрїв, і кавав ему з кількома братчиками їти наперед та засьвітити лямпи на коритарях. Ми пішли зараз за ним та прийшли до него якраз, коли він срібним ключем отворив марморові двері: він увійшов першай до найсьвятїшого місця і лишив ключі в замку, щоби Дімас, коли ми увїждемо, замкнув двері на ключ.

І знов зїїшла ся була цїла рада, але Намви не було, а то додало мені радістної надїї. Ми посїдали на місця, котрі для нас приготовлено, Мая по середині а сеньор і я з правого і лївого боку. Відтак встав звітник і оповїстив, що рада має судити трох членів а то Маю, го-спожу серця, єї мужа, бїлого чоловіка, сина моря та Пїяцїя вандрївника, зберїгателя серця з поза гір. Нас обжалували о то, що ми яко члени ради зломили присягу. По відчитаню жалоби, промовив він коротко:

— Сеї самої нощі, нощі прибуваючих вод-зложили ви, чужинці, перед роком між иншим присягу, перед сям вівтарем, що не будете пробовати покинути місце серця. Мимо того вас недавно тому зловлено на тім, що ви хотїли втечи в пустиню. Але то не однісенський ваш злочин, бо з вами було й дитятко, син бїлого чоловіка і госпожі серця, дитятко пророцтва спослане богами, котрого ви в безбожний спосіб хотїли нарид позбавити. Кажїть, чи признаєте ся до вини.

— Признаємо ся до вини — відповіла Мая — але жадаємо, щоби вислухано нашої оборони.

(Дальше буде).

Виданя Руского педагогичного Товариства.

Виданя без образків.

*Молитвеники народний 30 сот., в полотно опривлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер:** Коротка історія педагогї 60 с. *Китиця желань 2. розширене виданє 40 с. *Читанка ч. I, III, IV. опр. по 40, без справи по 20 с. ***Ів. Левицкий:** Попалєсь. Рїздвянї єпени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко:** Кобзар для дїтий 30 с. **Гордїєнко:** Картагани і Римляни 20 с. ***Юлія Верне:** Подорож довкола землі 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский:** Замїтки до науки рускої мови 60 с., Вилїни і думь 20 с. **Дзвінок** з р. 1894 4 К. **Др. Мандибур:** Олімпія 40 с. **Віра Лебедова:** Гостинець дїтям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Гулївера до великанів 50 с. ***Мальота:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзїньский:** Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо:** Непос, учебник для III клася гімназ. 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.:** Робінзон неїлюстрований 20 с. **О. Нижанковский:** Батько і мати, двослів з фортецяном 20 с. ***Дніпрової Чайки:** Коза дереза 50 с. **Мапа етнографїчна Руси-України 40 с. Барановский:** Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич:** Від Бєсїди до Аянів 20 с. ***Ів. Франко:** Абу Каземові Кащї 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушна:** Короткий огляд руско укр. письменства 30 с. ***Т. Шевченко:** Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко:** Коли ще зьвірі говорили, казки для дїтий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова:** Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка:** На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дїтий 40 с., опр. 60 с. ***Оповіданя** для дїтий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбинський:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р:** Подорож до краю Дїліпутів 50 с., опр. 64 с. ***А. Кримский:** Переклади 40 с., опр. 54 с. **Картки з історїї Руси-України.** 40 с. ***Д. Н. Мамїна-Сибїряка:** Дїтячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін:** Байки 30 с. ***Марко Возчок:** оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***МартаБорецька:** істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалів Стефан:** На прїчках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский:** Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой:** Казки 40 с., опр. 54 с. ***Павана О. Конїськой:** 30 с., опр. 44 с. ***Покарана Лож, кон-дїйка** Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. ***Дивні пригоди** Комаха Сангвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. ***Перша китичка** для малих дївчат, **Е. Ярошиньскої** 20 с. ***Малїї сьпіваники** 20 сот. ***Клявдия Лукашевич:** Серед цвїтів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. ***Друга китичка** для малих дївчат, **Е. Ярошиньскої** 20 с., обї опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві мєгли,** Королевского 18 с., опр. 32 с. **Англїйскї казки,** 24 с., опр. 38 с. ***Леонїда Глібова:** Байки 10 с. ***В. Чайченко:** Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки,** Казка про сонце та его сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, називанї звїздкою, апробовані Радою шкільною на нагороди пильности до шкїл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкїл видїлових, а „Огород шкільний“ порученїй до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педагогичним у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецького ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропїгїйского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і више в самім товаристві, дістає 10% рабату. Виданя ілюстрованї ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висїлає ся за готївку або за послїплатою.

При замовленях треба дочекити оплату почтовою

Аптика в Королівці

порукає

В. АМЕРГАНДА
АЛЬПЕЙСКИ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зіля ті, витворювані з найцілнїйших ростин альпейских, перевишають всі до тепер уживані зіля, грудні сирони і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслідком того они просто неоцінені при катаральних болїзнях легких і провідів віддиховах, при кашлю, хрипцї і всіх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Гореть зіль тих запарює ся в шкляній киячї водї і той відвар не ся в літнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

Інсерати

(„оповїщення приватні“) до „Газети Львівської“, „Народної Часописи“ і всіх инших часописей приймає виключно лївоного отворежа „Агенція дневників і оголошень“ в пасажу Гавомана ч. 9. Агенція ся приймає також пренумерату на всі дневники краєві і заграничні.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришенє зарєстрованє з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ удїляє своїм членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на кошти адміністрації, за предложенем документів виказующих достаточну гіпотєку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 літ. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тільки обезпечений тревало в „Дністрі“ від огню.

УДІЛ членський вносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 удїлами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничї приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентує на 4% . Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів, частию на публичні добродїйні ціли: на церкви, бурси, захоронки, школи і т. д. На ті ціли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦІЯ в справах позичок удїляє Дирекція і агенти.

Агенція дневників
Ст. Соколовського
Львів, Пасаж Гавс-
мана ч. 9, — приймає

пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних. В тїй агенції находить ся також головний склад і експедиція „Варшавського Тижневника ілюстрованого“, до „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може приймати оголошеня виключно лиш та агенція.

Дуже величавий

образ комнатний

і представляющий

„ПРИЧАСТЕ“

мальований артистом Бзерским в природні красках.

Величина образа 55×65 цтм.

Цїна образа 6 корон разом з поштовою пересилкою.

Набути можна у

Антоня Хойнацкого

Львів, ул. Руска ч. 3.

Головна агенція дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може приймати оголошеня виключно лиш ся агенція

СТЕЛЯ

найновїйший інструмент сальвовий швейцарський, самограй, ноти металеві без гачиків в різних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийська (готель французский).